

Kæde eller smutte ind under den ... indtil en lille grævlingeagtig Tyksak listede sig til at tage Tilløb helt ude fra Havkanten og — før nogen anede det — sprang over to Pigers Hænder ind i Kredsen. Saa blev Freden sluttet og Fæstningen aabnet.

Det blev mere Leg end Dans. Man stillede sig op i to store Rundkredse, Karlene inderst, Pigerne yderst, med Ansigterne vendte mod hinanden. Under stadig Sang bevægede Parrene sig hele Tiden paa samme Plet, mens de snart klappede i Hænderne, snart stampede med Foden, snart gjorde andre Fagter, afpassede efter Sangens Ord.

„Og Ræven rask over Isen fór,
og Ræven rask over Isen fór, —
saa faar vi Lov, saa faar vi Lov
at synge Kongernes Vise.
Her ser vi Kongerne, som de gaar,
og som de sidder, og som de staar
og som de drejer sig i Dansen.“

Ved de sidste Ord tog Karl og Pige fat i hinanden og snurrede rundt. Derpaa blev det samme Vers gentaget blot med den Forandring, at det denne Gang blev til „Dronningernes Vise“, ligesom det var en Dronnings Væsen, der søgtes efterlignet under Dansen; hvorefter Turen paa